

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В ЄС: ДИРЕКТИВА ЄС 2004/48/ЄС «ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ»

Андрій Шабалін,
*старший науковий співробітник Центру правового
забезпечення розвитку науки і технологій НДІ інтелек-
туальної власності НАПрН України,
кандидат юридичних наук*

У статті досліджуються правові й організаційні питання реалізації Директиви ЄС 2004/48/ЄС «Про забезпечення захисту прав інтелектуальної власності» як на загальноєвропейському рівні, так і в законодавстві деяких країн-членів ЄС. Вказується на те, що основним завданням Директиви ЄС 2004/48/ЄС є створення ефективного механізму захисту права інтелектуальної власності на європейському просторі з метою прогресивного розвитку інноваційної економіки на теренах ЄС. Проаналізовано особливості правозастосовної практики щодо реалізації Директиви ЄС 2004/48/ЄС в деяких країнах-членах ЄС (Угорщини, Австрії та ін.), визначені основні проблемні моменти пов'язані із застосуванням положень вищевказаної Директиви, зокрема, звернено увагу на неоднакове розуміння «додаткових виплат» у деяких країнах-членах ЄС (ФРН, Чехії та ін.). Вказується, що наразі основні положення Директива ЄС 2004/48/ЄС знайшли втілення в законодавстві більшості країн-членів ЄС, зокрема: Іспанії, Латвії, Литви, Угорщині тощо.

Ключові слова: ЄС, Директива ЄС 2004/48/ЄС, захист права інтелектуальної власності, Європейська Комісія, Суд ЄС, країни-члени ЄС, захист права інтелектуальної власності в ЄС

Розвиток науково-технічної та творчої діяльності неможливий без ефективної системи права інтелектуальної власності. Своєю чергою, важливою складовою права інтелектуальної власності є механізм захисту такого права. Отже, повною мірою реалізація принципу законності неможлива без належного механізму правового захисту [1, 186–189].

Обрання Україною європейського вектору розвитку (після соціально-по-

літичних подій кінця 2013 – початку 2014 року) стало відправною точкою для початку інтеграції української правової системи, зокрема і сфери захисту права інтелектуальної власності, до загальноєвропейського права.

Значним кроком на цьому шляху стало підписання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (надалі —

Угода про асоціацію) [2]. Цей політико-правовий документ відкриває шлях до активного зближення України з ЄС, широкого запровадження правових і соціальних стандартів в Україні.

Наразі як на теоретичному, так і практичному рівні назріла необхідність дослідження європейської системи захисту права інтелектуальної власності. Самий такий підхід дозволяє виявити позитивні та негативні моменти вказаної системи захисту, що, безумовно, матиме корисне значення для національного законодавства у сфері інтелектуальної власності, беручи до уваги необхідність імплементації положень Угоди про асоціацію.

Натомість, не можна сказати, що правозастосовний зарубіжний досвід (зокрема і європейський) не був предметом наукового дослідження.

Так, питанню дослідженню європейської правової моделі інтелектуальної власності приділяли увагу такі науковці, як Г. Бромберг, О. Мельник, Н. Мироненко, Ю. Капіца, А. Кодинець, О. Орлюк, Д. Притика, Г. Ульянова, С. Харитонава, А. Шабалін, О. Штефан та ін.

Та об'єктивно всі питання щодо захисту права інтелектуальної власності в ЄС не знайшли свого повного відображення, зокрема, це стосується загальноєвропейських документів.

Для нас вельми цікавим є те, який якісний вплив мали загальноєвропейські нормативи на рівень правового захисту права інтелектуальної власності в країнах-членах ЄС.

Зупинимося на цих і похідних питаннях щодо вищесказаного. В Угоді про асоціацію приділяється значна увага питанням, пов'язаним зі сферою права інтелектуальної власності (глава 9 «Інтелектуальна власність»), зокрема й захисту результатам творчої діяльності (ч. 3 «Захист права інтелектуальної власності»).

Відповідно до приписів ч. 1 ст. 9 Конституції України та ст. 2, 8, 9, 14 Закону України «Про міжнародні дого-

вори» останні є частиною національного законодавства [3]. Так, у ст. 19 вказаного Закону визначено, що чинні міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства та застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства. Якщо міжнародним договором України, що набрав чинності у встановленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору [4].

Угода про асоціацію ратифікована Законом України від 16.09.2014 року № 1678-VII. Та набула чинності з 01.09.2017 року [5]. В ній містяться та знайшли своє відображення загальноєвропейські документи (директиви), зокрема й ті, що регулюють захист права інтелектуальної власності в ЄС. Серед них і Директива ЄС/2004/48 «Про забезпечення дотримання інтелектуальної власності» (надалі — Директива ЄС/2004/48) [6].

Основним завданням Директиви ЄС/2004/48 є забезпечення в рамках права ЄС ефективного захисту прав творців, учасників правовідносин у сфері права інтелектуальної власності. Також вказаний європейський документ спрямований на розвиток інтелектуальної власності як однієї з фундаментальних основ розвитку сучасної економіки в ЄС. Сказане знайшло своє відображення й у п. «а» ст. 157 Угоди про асоціацію, де зазначено, що цілями цієї глави є, зокрема, спрощення створення й комерційного використання інноваційних продуктів і продуктів творчої діяльності на території сторін [2].

Свого часу Директиви ЄС/2004/48 була прийнята Європейським парламентом та Радою ЄС 29.04.2004 року (Офіційний журнал Європейського Союзу L 157 від 30.04.2004 року). Директива прийнята відповідно до ст. 95 Договору про заснування Європейської Економічної Спільноти від 25.03.1957 року

(Римського Договору) [7] та за результатами консультацій загальноєвропейських органів.

Загальними положеннями Директиви ЄС/2004/48, зокрема ст. 32 Преамбули, визнається принцип визнання основних прав, які визначені в Хартії прав ЄС. Також вказується, що Директива спрямована на забезпечення реалізації права інтелектуальної власності [6].

Положеннями Директиви ЄС/2004/48 визначено, що захист інтелектуальної власності повинна забезпечувати можливість творцеві (винахіднику) інтелектуального продукту отримувати справедливий дохід від власної інтелектуальної діяльності. Також вказується про необхідність широкого застосування новітніх технологій, ідей в економіці ЄС (ст. 1, 2, Преамбули Директива ЄС/2004/48).

Відповідно до ст. 10 Преамбули Директиви ЄС/2004/48 основною метою цієї Директиви є наближення законодавчих систем з метою забезпечення еквівалентного та належного рівня захисту на внутрішньому ринку [6].

Усе вищевикладене свідчить, що основним завданням Директиви ЄС/2004/48 є формування єдиного європейського підходу до захисту права інтелектуальної власності та насамперед економічних прав суб'єктів права інтелектуальної власності. Зазначене підтверджується й тим, що метою стимулювання розвитку конкуренції, трудової зайнятості розвитку інновацій на європейському просторі (ст. 1–3, 12 Преамбули Директиви ЄС/2004/48) [6].

Іншою метою прийняття Директиви ЄС/2004/48 була необхідність запровадження більш ефективного цивільно-правового захисту права інтелектуальної власності на міжнародному рівні, зокрема європейському.

Такий механізм повинен діяти разом із системою правового захисту, що закріплений в Угоді про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (Угоді ТРІПС) [8]. Як відомо,

Угода ТРІПС є складовою Угоди СОТ (Світової організації торгівлі), яка набула чинності з 01.01.1995 року.

Директива ЄС/2004/48, також вказує на необхідність дотримання країнами-членами ЄС й інших міжнародних документів (які були свого часу ратифіковані) у сфері захисту права інтелектуальної власності, зокрема, Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів від 09.09.1886 року, Паризької конвенції про охорону промислової власності від 20.03.1883 року та ін. — ст. 6 Директиви ЄС/2004/48 [6].

На розвиток вищесказаного необхідно звернути увагу на редакцію ст. 19 Преамбули Директиви ЄС/2004/48, згідно з якою презумпція авторства, що визнана у ст. 15 Бернської конвенції має поширюватись і на правовласників суміжних прав (виробників фонограм) у боротьбі з актами піратства [6].

Аналіз вищевикладеного свідчить, що Директива ЄС/2004/48 приділяє увагу міжнародним правовим документами, які раніше були видані та стали правовою базою міжнародної правової охорони інтелектуальної власності. Тобто Директиву ЄС/2004/48 можна розглядати як одну зі складових охорони права інтелектуальної власності на міжнародному європейському рівні, зокрема серед країн-членів ЄС.

Та сама правова логіка закладена й в Угоді між Україною та країнами-членами ЄС.

Досліджуючи загальні принципи Директиви ЄС/2004/48, необхідно зазначити, що в документі встановлюються певні обмеження щодо застосування його положень.

Так, зокрема, у ст. 15 Преамбули Директиви ЄС/2004/48 вказується, що положення цієї Директиви не повинні торкатися положень матеріального права у сфері інтелектуальної власності, зокрема Директиви 95/46/ЄС від 24.10.1995 року Європейського парламенту та Ради про захист приватних осіб щодо обробки персональних даних і вільного розповсюдження

таких даних, Директиви Європейського парламенту та Ради Союзу від 13.12.1999 року ЄС про електрони підписи, Директиви 2000/31/ЄС Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу від 08.06.2000 року про правові аспекти надання інформаційних послуг, зокрема електронної комерції на внутрішньому ринку [6].

Також варто зауважити, що Директива ЄС/2004/48 не зважає на можливість щодо захисту права інтелектуальної власності шляхом нівелювання дії інших загальноєвропейських профільних документів, які також можна розглядати як певне раціональне обмеження. Так, відповідно до ч. 2 ст. 2 глави 1 Директиви ЄС/2004/48 Директива не шкодить конкретним положенням щодо забезпечення авторських прав, які містяться в законодавстві країн-членів, а також тих положень, які містяться в Директиві 91/250, у ст. 2–6, 7, 8 Директиви 2001/29/ЄС. Також положення Директиви ЄС/2004/48 не стосуються питань регулювання матеріального права інтелектуальної власності, що унормовуються Директивою 95/46/ЄС, Директивою 1999/93/ЄС та ст. 15 та загалом Директивою 2000/31 ЄС [6].

Як бачимо, запровадженні європейським законодавцем обмеження, як основні визначають такі завдання:

- при реалізації положень Директиви ЄС/2004/48 нівелювати можливість порушення загальноєвропейських на європейському рівні прав і свобод суб'єктів суспільних відносин, зокрема у цифровій сфері;
- залишити можливість творцю захищати порушене право за відповідною національною процедурою, а також на рівні загальноєвропейському згідно з іншими європейськими регулятивними документами;
- стимулювати широкий розвиток саме цифрових технологій на європейському просторі, зважаючи на інтереси суб'єктів права інтелекту-

альної власності, зокрема творців (авторів).

Директива ЄС/2004/48 містить низку важливих положень щодо процедурних (процесуальних) питань, пов'язаних із захистом порушеного права власності [6]. На жаль, обсяги цієї роботи не дозволяють нам докладно зупинитися саме на питаннях правового захисту (безумовно, це буде зроблено в подальших наукових працях).

Ми вважаємо, доцільно зупинитися на аналізі реалізації описуваної Директиви. Це має важливе значення в світлі адаптації України до європейського права, зокрема й у сфері захисту права інтелектуальної власності.

Згідно з положеннями глав VI, V Директиви ЄС/2004/48 країни-члени ЄС повинні звітувати про перебіг реалізації документа, обмінюватися інформацією, здійснити імплементацію в рамках виконання означеної Директиви тощо (ст. 17–20 глав VI, V Директиви ЄС/2004/48).

У 2010 році Європейською Комісією на підставі звітів країн-членів ЄС був підготовлений загальний звіт щодо виконання Директиви ЄС/2004/48 [6]. Значна увага в документі була приділена питанням протидії виробленню контрафактної продукції та піратства у цифровому середовищі. Також були висвітлені питання застосування Директиви ЄС/2004/48 у національному законодавстві. Так, зокрема, це стосується проміжних судових заборон. Їх широко застосовують практично всі члени-учасниці. Натомість суди деяких країн не приймають попередню заборону до того моменту, коли порушення було дійсно було визнано. Суди вимагають подання всіх доказів того, що заявник (позивач) є правовласником. Деякі держави здійснили зужену імплементацію положення щодо прийняття судової заборони проти посередників, тобто національні суди обережно застосовують відповідне положення Директиви ЄС/2004/48. Як зазначається у звітах, дуже ефективно судовою заборона

посередництва застосовується у справах, пов'язаних із захистом права інтелектуальної власності в мережі Інтернет. Практика правозастосування країнами-членами виявила й різні підходи щодо «вилучення» та «остаточного видалення» з комерційного обігу. Варто зазначити, що названі директивні терміни були новими для деяких країн-членів ЄС. Так, наприклад, «вилучення» інтерпретувалось як тимчасовий захід, який може бути скасований остаточним рішенням національного суду. Термін «остаточне видалення» в більшості країн-членів розумівсь у контексті остаточного судового рішення. Наприклад, у Франції остаточне рішення було передумовою для знищення контрафактної продукції. Неоднакова ситуація склалась і щодо витрат, пов'язаних зі знищенням неправомірної продукції. Так, згідно зі ст. 10 Директиви ЄС/2004/48 такі витрати повинен нести порушник, натомість національні суди покладають такі витрати на правовласника, який згодом може стягнути відповідні суми з порушника [9].

Присудження незаконного прибутку в повному розмірі, якщо порушення було свідомим, можливе у країнах Бенілюксу.

Різні підходи поширені й що компенсації. До прикладу, в Угорщині, Латвії компенсація застосовується, якщо суд не може встановити розмір збитків. У Сполученому Королівстві компенсація є альтернативним способом, хоча практично не застосовується. Варто зазначити й те, що у Сполученому Королівстві розмір компенсації може бути зменшений, якщо порушник придбав у правовласника ліцензію (зменшений на суму ліцензії). У звіті наголошується, що такі правила не можна розглядати як стримувальний фактор від подальшого вчинення порушення права власності.

Питання є і щодо отримання автором (творцем додаткових виплат (компенсації)). Так, у Австрії, Чехії, ФРН, Румунії за основу визначення розміру

додаткової компенсації береться подвійний розмір роялті [10].

У звіті Європейської Комісії наголошується, що всі країни-члени ЄС повинні вжити заходів, щоби правовласник отримував належну компенсацію як прямих, так і непрямих збитків, навіть якщо такі збитки задані правопорушником не з метою комерційної діяльності. У звіті містяться й інші положення щодо реалізації директивних положень країнами-членами ЄС [10].

У 2016 році Європейською Комісією був підготовлений новий звіт щодо забезпечення права інтелектуальної власності в країнах-членах ЄС. У вказаному звіті Комісія наголошує, що процедури захисту права інтелектуальної власності, що містяться в Директиві ЄС/2004/48, значно сприяли підвищенню рівня захисту права інтелектуальної власності в ЄС, створенню єдиної правової бази. Також у звіті зазначається, що означена Директива послідовно й ефективно інтегрується в право країн-членів ЄС [11].

На сьогоднішній день положення Директиви ЄС/2004/48 знайшли імплементацію практично в усіх країнах-членах ЄС.

Так, наприклад, в Латвії — Закон «Про товарні знаки та географічні назви» (станом на 01.01.2016 року), Закон «Про патенти» (станом на 01.01.2016 року), Закон «Про авторське право» (станом на 01.01.2014 року); в Литві — Закон «Про промислові зразки» IX-1181 (станом на 01.07.2008 року); Румунія — Закон «Про охорону права промислової власності» №280/2005; Іспанія — Закон «Про захист інтелектуальної власності та запровадження порядку спрощення застосування процедур ЄС» № 19/2006 від 05.06.2006 року, також відповідні зміни були внесені й у Закон Іспанії «Про цивільний процес» № 1/2000 від 07.01.2000 року; у Греції — Закон «Про передачу технологій, винаходів та новацій» № 1733/1987; в Угорщині —

Закон «Про охорону товарних знаків та географічних позначень» та ін. [12].

Вищевикладене свідчить, що Директива ЄС/2004/48 знайшла широке втілення на європейському просторі та є актуальним документом для країн-членів ЄС у їхній системі правової охорони права інтелектуальної власності.

Приділяючи увагу доктрині загальноєвропейського захисту права інтелектуальної власності, неможливо не сказати декілька слів про інші правові інструменти захисту результатів інтелектуальної діяльності.

Так, до таких загальноєвропейських інструментів захисту можна віднести Суд ЄС (CVRJA; надалі — Суд ЄС). До компетенції цього судового органу належить вирішення спорів пов'язаних із торгівельними марками (ТМ). Так, наразі у Суді ЄС може бути оскаржене рішення апеляційного органу, що розглядає звернення на рішення компетентних державних органів щодо торгових марок [13].

Отже, порушене право інтелектуальної власності може бути захищено як національним судом країни-члена ЄС, так і на загальноєвропейському рівні — Судом ЄС (звісно, відповідно до визначеної правової процедури).

Вищевикладене свідчить, що система захисту права інтелектуальної власності в ЄС має власну правову модель з дворівневою структурою: перший рівень — загальноєвропейський; другий — національне законодавства країни-члена ЄС. Наразі існує тенденція до адаптації національного законодавства країни-членів ЄС до загальноєвропейських стандартів захисту права інтелектуальної власності. У системі загальноєвропейського захисту права на інтелектуальний продукт (право інтелектуальної власності).

Наразі захист права інтелектуальної власності для ЄС набуває більш ніж важливого значення, тому що, інтелектуальна власність — це основа розвитку економіки майбутнього. Європейська Комісія у 2014 році у Звіті (робо-

чий звіт) «Торгівля, зростання та інтелектуальна власність. Стратегія забезпечення права інтелектуальної власності» вказала, що порушення права інтелектуальної власності призводить до економічних втрат правовласників, нівелювання творчої та інноваційної діяльності. Контрафактна продукція не відповідає вимогам якості, чинним стандартам. В умовах глобалізації економіки одним із важливих питань є захист права інтелектуальної власності, особливо у відносинах між країнами-членами ЄС та іншими країнами, що не належать до ЄС. Ці питання стосуються патентування, особливо у фармацевтичній галузі. Надалі у Звіті вказується, що в деяких третіх країнах рівень захисту права інтелектуальної власності є низьким. Також постала необхідність узгодження правових актів у сфері захисту та використання інтелектуальних продуктів. Одночасно існує необхідність удосконалення правового захисту права інтелектуальної власності на міжнародному рівні (п.п. 4.4., 5.1, 5.1.1. Звіту) [14].

Отже, Директива ЄС/2004/48 стала базою для формування ефективної системи захисту права інтелектуальної власності в ЄС. Для нашого права вона є тим позитивним маркером. ♦

Список використаних джерел / List of references

1. Теорія держави і права: навч. посіб. Ромашов Р. А. Пархоменко Н. М., Легуш С. М. та ін. за заг. ред. професора Р. А. Ромашова та ст. наук. співробітника Н. М. Пархоменко. К.: КНТ, 2007. 400 с.
 2. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
 3. Конституція України.
URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
 4. Про міжнародні договори: Закон України від 29.06.2004 року № 1906-IV.
URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1906-15>.
 5. Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони Закон України від 16.09.2014 № 1678-VII року.
URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1678-18/paran2#n2>.
 6. Corrigendum to Directive 2004/48/EC of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on the enforcement of intellectual property rights. Eur-lex.
URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32004L0048R%2801%29>.
 7. The history of the European Union. URL: https://europa.eu/european-union/about-eu/history_en.
 8. Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності.
URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/981_018.
 9. Каница Ю. М. Розвиток цивільно-правових способів захисту права інтелектуальної власності в Європейському Союзі // Міжнародне право. С. 187.
URL: [file:///C:/Users/andrey/Downloads/Ppip_2014_13_58%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/andrey/Downloads/Ppip_2014_13_58%20(1).pdf).
 10. Damages in intellectual property rights European odservatory on counterfeiting and piracy.
URL: http://ec.europa.eu/internal_market/iprenforcement/docs/damages_en.pdf.
 11. European Commission (GROWTH).
URL: https://ec.europa.eu/growth/industry/intellectual-property/enforcement_en.
 12. Всесвітня організація інтелектуальної власності. WIPO Lex.
URL: <http://www.wipo.int/wipolex/ru/details.jsp?id=1457>.
 13. Шабалін А. В. Суд Європейського Союзу (СВРІА): повноваження та деякі питання організації діяльності суду // Теорія та практика адаптації законодавства України до законодавства ЄС: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 08.06.2018 року / за ред. проф. Р. С. Мельника, відпов. ред. к.н.ю. Л. Ю. Малюга. К.: Гельветика, 2018. С. 373.
 14. European Commission. Commission staff document Trade, growth and intellectual property. URL: <https://www.kowi.de/Portaldata/2/Resources/fp/SWD-2014-Trade-Growth-Intellectual-Property.pdf>.
-
1. Теорія держави і права: навч. посіб. Ромашов Р. А. Пархоменко Н. М., Легуш С. М. та ін. за заг. ред. професора Р. А. Ромашова та ст. наук. співробітника Н. М. Пархоменко. К.: КНТ, 2007. 400 с.
 2. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
 3. Конституція України.
URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
 4. Про міжнародні договори: Закон України від 29.06.2004 року № 1906-IV.
URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1906-15>.

5. *Pro ratyfikatsiiu Uhody pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu, z odniiiei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym spivtovarystvom z atomnoi enerhii i yikhniimy derzhavamy-chlenamy, z inshoi storony* Zakon Ukrainy vid 16.09.2014 № 1678-VII roku.
URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1678-18/para2#n2>.
6. *Corrigendum to Directive 2004/48/EC of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on the enforcement of intellectual property rights.* Eurlex. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32004L0048R%2801%29>.
7. *The history of the European Union.* URL: https://europa.eu/european-union/about-eu/history_en.
8. *Uhoda pro torhovelni aspekty prav intelektualnoi vlasnosti.*
URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/981_018.
9. *Kapitsa Yu. M. Rozvytok tsyvilno-pravovykh sposobiv zakhystu prava intelektualnoi vlasnosti v Yevropeiskomu Soiuzi // Mizhnarodne pravo. S. 187.*
URL: [file:///C:/Users/andrey/Downloads/Ppip_2014_13_58%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/andrey/Downloads/Ppip_2014_13_58%20(1).pdf).
10. *Damages in intellectual property rights European odservatory on counterfeiting and piracy.*
URL: http://ec.europa.eu/internal_market/ipenforcement/docs/damages_en.pdf.
11. *European Commission (GROWTH).*
URL: https://ec.europa.eu/growth/industry/intellectual-property/enforcement_en.
12. *Vsesvitnia orhanizatsii intelektualnoi vlasnosti. WIPO Lex.*
URL: <http://www.wipo.int/wipolex/ru/details.jsp?id=1457>.
13. *Shabalin A. V. Sud Yevropeiskoho Soiuzu (CVRIA): povnovazhennia ta deiaki pytannia orhanizatsii diialnosti sudu // Teoriia ta praktyka adaptatsii zakonodavstva Ukrainy do zakonodavstva YeS: materialy mizhnarodnoi nauko-vo-praktychnoi konferentsii, m. Kyiv, 08.06.2018 roku / za red. prof. R. S. Melnyka, vidpov. red. k.n.iu. L. Yu. Maliuha. K.: Helvetyka, 2018. S. 373.*
14. *European Commission. Commission staff document Trade, growth and intellectual property.* URL: <https://www.kowi.de/Portaldata/2/Resources/fp/SWD-2014-Trade-Growth-Intellectual-Property.pdf>.

Надійшла до редакції 30.10.2018 року

Шабалин А. Некоторые вопросы защиты права интеллектуальной собственности в ЕС Директива ЕС 2004/48/ЕС «Об обеспечении защиты права интеллектуальной собственности». В статье исследуются правовые и организационные вопросы реализации Директивы 2004/48/ЕС «Об обеспечении защиты права интеллектуальной собственности» как на общеевропейском уровне, так и в национальном законодательстве отдельных стран-членов ЕС. Указывается, что основной целью указанной Директивы является создание эффективного механизма защиты права интеллектуальной собственности на едином европейском пространстве (ЕС), для дальнейшего развития инновационной экономики. В статье осуществлен анализ правоприменительной практики Директивы 2004/48/ЕС в отдельных странах-членах ЕС. Указывается, что на данный момент большинство положений указанной Директивы нашли свое развитие в законодательстве большинства стран-членов ЕС, в частности: Латвии, Литвы, Венгрии др.

Ключевые слова: ЕС, Директива 2004/48/ЕС, защита права интеллектуальной собственности, Европейская Комиссия, Суд ЕС, защита права интеллектуальной собственности в ЕС

Shabalin A. Some issues protection of intellectual property rights in EU Directive 2004/48/EC «On the protection of intellectual property rights». In the article explores the protection of intellectual property rights in the European Union. Attention is paid to the provisions Directive 2004/48/EC On the protection of intellectual property rights. The application of this Directive 2004/48/EC is studied as at the general European level, and the features of the legal application of the directive in the legislation of individual EU member states are studied. In this article says that the main goal of this Directive is to create an effective mechanism for the protection of intellectual property rights in the common European space (EU), for the further development of an innovative economy. The analysis of the peculiarities of enforcement practice in the implementation of the EU-2004/48/EU Directive in certain EU member states (Hungary, Austria, etc.), identifies the main issues related to the application of the provisions of the above-mentioned Directive, in particular, points to the different understanding of «additional payments» in some EU member states: Germany, Czech Republic. There is in practice the question of the question of how to obtain the creator of supplementary payments (compensation). So, in Austria, the Czech Republic, Germany, Romania, the basis for determining the amount of additional compensation is double the amount of royalty. In 2016, the European Commission prepared a new report on the enforcement of intellectual property rights in EU member states. In this report, the Commission emphasizes that the IPR procedures contained in EU/2004/48 have greatly contributed to raising the level of protection of intellectual property rights in the EU, contributing to the creation of a unified legal framework. The report also states that the Directive is consistently and effectively integrated into the right of EU member states. Now (o date), the provisions of EU/2004/48 Directive have been implemented in virtually all EU member states. For example, in Latvia — the Law «On Trademarks and Geographical Names» (as of 01.01.2016), the Law «On Patents» (as of 01.01.2016), the Law «On Copyright» (as of 01.01.2014) ; in Lithuania — the Law «On Industrial Designs» IX-1181 (as of July 1, 2008); Romania — Law «On the Protection of Industrial Property Rights» No. 280/2005; Spain — The Law «On Protection of Intellectual Property and the Settlement of Simplification of the Application of EU Procedures» No. 19/2006 of 05.06.2006, as well as the corresponding amendments were made to the Law of Spain «On Civil Procedure» No. 1/2000 of January 7, 2000; Greece — Law on Transfer of Technologies, Removals and Innovations No. 1733/1987; Hungary — Law on the Protection of Trademarks and Geographical Indications.

An analysis of the implementation of the Directive leads to the conclusion EU / 2004/48 Directive has become widely implemented in the European space and is an actual document for EU member states in their system of legal protection of intellectual property rights.

Key words: EU, Directive 2004/48/EU, protection of intellectual property rights, European Commission, EU Court, protection of intellectual property rights in the EU